

Προγραμματισμός καὶ σύνθεση τῶν οἰκονομικῶν μελετῶν

Ι. ΤΟΜΠΡΟΓΙΑΝΝΗ — Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΟΥ

Στὸ προηγούμενο τεύχος τους (ἀριθ. 8) τὰ «Σύγχρονα Θέματα» εἶχαν δώσει ἕνα διάγραμμα μελετῶν μὲ οἰκονομικοτεχνικὸ περιεχόμενο, συνδεμένων σὲ μιὰ μορφή πολὺ γενική.

Γιὰ νὰ γίνει κατανοητὴ ἡ σκέψη ποὺ ὀδήγησε στὴ σύνταξη τοῦ πιὸ πάνω διαγράμματος καὶ ἡ χρησιμότητά του, δίνουμε πιὸ κάτω μιὰ σειρά ἀναλύσεων τῆς κάθε ἐνότητας (ποὺ περιέχεται στὸ διάγραμμα), σὲ πιὸ λεπτομερῆ θέματα, ἐπεκτείνοντας ἔτσι τὸ ἀρχικὸ γενικὸ διάγραμμα καὶ τὴ δυνατότητα μιᾶς παραπέρα ἀνάλυσης σὲ ἔρευνες καὶ μελέτες ὁλοένα πιὸ εἰδικές.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ μπορεῖ νὰ χαρακτηριθεῖ σὰν ἕνα πρόγραμμα ἢ σὰν ἕνα γενικὸ πλαίσιο, ποὺ μπορεῖ νὰ περιλάβει (ἢ καὶ νὰ ἐκτελέσει μὲ ὀργανωμένο τρόπο), μελέτες καὶ ἔρευνες πάνω σὲ θέματα τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας μας. Τὸ ἀποτέλεσμα, δηλαδή ἡ συμπλήρωση τοῦ πλαισίου, θὰ ἀντικατοπτρίζει τὴν πραγματικὴ στατικὴ καὶ δυναμικὴ τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ χώρου. Οἱ ἀναλύσεις, ποὺ ἀκολουθοῦν (καὶ συμπληρώνουν) τὸ διάγραμμα ἔχουν συνταχθεῖ μὲ σκοπὸ νὰ δημιουργηθεῖ ἡ σύνθεση ἑνὸς ἐνιαίου συνόλου. Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ σύνολο θὰ μποροῦν νὰ ἐνταχθοῦν καὶ νὰ συσχετισθοῦν κάθε εἶδους οἰκονομικοτεχνικὲς μελέτες. Ἔτσι μὲ τὴν ὅσο γίνεται πιὸ πιστὴ καὶ ἀντικειμενικὴ ἀπεικόνιση ἑνὸς τομέα, ἑνὸς φαινομένου τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητας, στὴν πορεία του καὶ στὶς ἐπιδράσεις του πάνω σὲ ἄλλους τομείς, θὰ μποροῦν νὰ δημιουργηθοῦν στέρεες βάσεις γιὰ γενικώτερες ὁλοένα μελέτες μέχρι καὶ προγράμματα (μερικὰ ἢ γενικὰ) οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης. Ἐνας ἀκόμη σκοπὸς αὐτῆς τῆς προσπάθειας σύνθεσης τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητας (μὲ τὴ συνεχῆ κίνησή της καὶ τὶς ἀλλαγές τῶν συστατικῶν μερῶν της) θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὸ νὰ δοθεῖ σὲ κάθε ἑλληνα ἐπιστήμονα μελετητὴ καὶ ἰδιαίτερα στοὺς εἰδικούς, μιὰ εἰκόνα τοῦ πλήθους τῶν παραγόντων, ἀπ' ὅπου ἐξαρτᾶται ἡ ἐργασία του καὶ ἡ ἀντικειμενικὰ ὑφιστάμενη ἀναγκαιότητα τῆς πλατειᾶς συνεργασίας τῶν ἐπιστημόνων στὶς ἔρευ-

νες καὶ τὶς μελέτες, προβλημάτων οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης.

Ταυτόχρονα μιὰ σύγκριση τοῦ περιεχομένου τῶν μελετῶν, ποὺ δίνει τὸ Διάγραμμα στὴν πρώτη αὐτὴ προσπάθεια συγκέντρωσης σ' ἕνα σύνολο, μὲ τὴν πραγματικότητα, κατατοπίζει τὸ μελετητὴ τῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης γιὰ τὴν σοβαρότατη ἔλλειψη τεχνικοοικονομικῶν μελετῶν καὶ ἐρευνῶν σχετικῶν μὲ τὸ οἰκονομικὸ δυναμικὸ τῆς χώρας μας.

Τέλος, θὰ γίνει ἀντιληπτὸ πὼς ὁ ἐπιστημονικὸς καταμερισμὸς στὴν ἔρευνα καὶ τὴ μελέτη τῶν προβλημάτων εἶναι ἀποδοτικὸς, ἐφ' ὅσον τείνει καὶ πρὸς τὴν ἀναγκαία συνθετικὴ προσπάθεια. Κι' αὐτὴ χρειάζεται, ἐκτὸς ἀπ' τὸ «πνεῦμα συνεργασίας» ἀνάμεσα στοὺς ἐπιστήμονες καὶ τὶς κατάλληλες μεθόδους ποὺ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ὑποκειμενικῆς τάσης γιὰ ἀνισόμετρη διόγκωση τῆς σημασίας τῶν ἐπὶ μέρος ἐργασιῶν.

Στὸ ἐπισυναπτόμενο γενικὸ διάγραμμα τὸ στοιχεῖα ἀπὸ 1 ἕως 10 χαρακτηρίζονται «συντελεστὲς παραγωγῆς καὶ παράγοντες μεταβολῆς τῶν συντελεστῶν αὐτῶν».

Ἀπ' αὐτοὺς οἱ ὑπὸ στοιχ. 7, 8, 9, 10 εἶναι καὶ συντελεστὲς παραγωγῆς καὶ παράγοντες μεταβολῆς τῶν συντελεστῶν παραγωγῆς. Ἔτσι τὰ «προγράμματα οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης», ποὺ συντάσσονται ἀπὸ τοὺς «φορεῖς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς», μὲ βάση τοὺς ἀπὸ 1 ἕως 6 «συντελεστὲς παραγωγῆς», ἀποσκοποῦν στὴν «ἀριστοποίηση τῶν πόρων» τοῦ δοσμένου οἰκονομικοῦ χώρου. Ὁ «οἰκονομικὸς ρόλος τοῦ κράτους» ἀντανακλᾶται στὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ, ὅπως τὴν προγραμματίζουν καὶ τὴν ἐφαρμόζουν οἱ «φορεῖς» της μὲ τοὺς δοσμένους κάθε φορὰ συντελεστὲς παραγωγῆς.

Συνεχίζοντας τὴν ἐπεξηγηματικὴ ἀνάλυση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ Γενικοῦ Διαγράμματος, βλέπουμε ὅτι τοὺς ὑπὸ στοιχ. 1 ἕως 4 συντελεστὲς παραγωγῆς μποροῦμε νὰ τοὺς κατανεύσουμε μέσα στοὺς βασικοὺς παραγωγικοὺς κλάδους Α, Β, Γ, Δ (Ἄγροτ. Οἰκονομία, Βιομηχανία — Βιο-

τεχνία — Έξορυκτική, Έργα Έγδομής και Οίκισμους). Έτσι προχωρούμε στην ανάλυση τών πιό κάτω:

5, Συντελεστές έξωτερικού:

Όπως φαίνεται στο Γενικό Διάγραμμα οι συντελεστές έξωτερικού (δηλαδή τὰ εισαγόμενα άπ' τὸ έξωτερικό κεφαλαιουχικά άγαθά) θεωρούνται σαν ένας άπ' τούς 6 παραγωγικούς συντελεστές και οι είδικές ανάλυσεις τους θά γίνονται κάτω άπ' τήν επίδραση τών υπό στοιχ. 7, 8, 9, 10, πλαισίων του διαγράμματος και με τόν τρόπο, πού επηρεάζουν τς υπό στοιχ. Α, Β, Γ, Δ παραγωγικές διαδικασίες.

Μελέτες γύρω άπ' τούς «συντελεστές έξωτερικού» θά μπορούσαμε νά υποδείξουμε ένδεικτικά λ.χ. τς πιό κάτω:

- 5.1 Είσαγωγές κεφαλαιουχικών άγαθών (γενικά)
- 5.1 Μεταβλητές εισαγωγών κεφαλαιουχικών άγαθών.
- 5.3 Άξία και ποσότητα εισαγωγών κεφαλαιουχικών άγαθών κατά τήν τυποποιημένη ταξινόμηση του Διεθνούς Έμπορίου κατά Τελωνεία τής χώρας και κατά είδος.
- 5.4 Έπιπτώσεις μετά τήν ένταξη στην Εύρωπαϊκή Οικονομ. Κοινότητα (Ε.Ο.Κ.)
- 5.5

6. Χρηματικά μέσα.

- 6.1 Κυκλοφορία χρήματος (γενικά)
- 6.2 Χρυσός και Συναλλάγμα — Κέρματα — Συναλλαγματικές και γραμμάτια — Κυκλοφορούντα Τραπεζογραμμάτια — Λοιπά στοιχεία σχετικά με τὸ νόμισμα.
- 6.3 Οι κυριώτερες μεταβλητές τής νομισματικής κυκλοφορίας στη χώρα μας.
- 6.4 Καταθέσεις όψεως.
- 6.5 Λοιπές καταθέσεις (Τραπεζών — Ταμειυτηρίων)
- 6.6 Λογιστικές καταστάσεις Τραπεζών στη χώρα μας.
- 6.7 Χρηματοδότηση (κατά τομείς, άπό πηγές...)
- 6.8 Χορηγήσεις δανείων.
- 6.9 Ό έλεγχος τής οικονομικής δραστηριότητας και του οικονομικού κύκλου στη χώρα μας διά του έλέγχου τής ποσότητας του χρήματος και τής συνολικής δαπάνης.
- 6.10

7. Άριστοποίηση τής κατανομής τών πόρων.

- 7.1 Έφαρμογές τών κανόνων τής οργανωτικής και του Γραμμικού

Προγραμματισμού στο παραγωγικό κύκλωμα τής οικονομίας μας (γενικά).

- 7.2 Έφαρμογή του άλγορίθμου ΣΙΜ-ΠΛΕΧ για τήν άριστη κατανομή τών συντελεστών τής Έλληνικής Οικονομίας (γενικά).
- 7.3

8. Πρόγραμμα περιφερειακής ανάπτυξεως

- 8.1 Φορείς κατάρτισης Προγραμμάτων περιφερειακής δράσης.
- 8.1 Κατάρτιση του Περιφερειακού Προγράμματος κατά περιοχή.
- 8.3 Φορέας Έναρμόνισης τών περιφερειακών Προγραμμάτων με τὸ ένθικό πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης — Διαδικασία.
- 8.4 Φορείς Οικονομικής Πολιτικής περιοχών.
- 8.5

9. Φορείς οικονομικής πολιτικής.

- 9.1 Φυσικά Πρόσωπα και Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου (Έ έκταση τής δραστηριότητας του έσωτερικού Κεφαλαίου).
- 9.2 Έ δράση του ξένου κεφαλαίου (φανερή, συγκαλυμμένη).
- 9.3 Τὸ κράτος και τὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου σαν φορείς τής Οικονομικής Πολιτικής.
- 9.4 Ό θεσμός «Δημόσια Έπιχείρηση» και τὰ συναφή Νομικά Πρόσωπα.
- 9.5

10. Ό οικονομικός ρόλος του κράτους.

- 10.1 Έ διάκριση του Κράτους IMPERIUM και κράτους FISCUS στο Έλληνικό Δημόσιο Δίκαιο, τὸ Ιστορικό τής διάκρισης και οι κοινωνικοοικονομικές συνέπειες.
- 10.2 Δυνατότητες επέκτασης (νομοθετικά) και αναπροσαρμογής του Fiscus στις άνάγκες οικονομικής ανάπτυξης τής χώρας.
- 10.3 Έ μορφή του Κρατικού Παρεμβατισμού στη χώρα μας. (Έδω ή έρευνα πρέπει νά κάνη πλήρη διάκριση του «Κρατικού Παρεμβατισμού» άπ' τήν «Διευθυνομένη οικονομία» και νά εξακριβώση τυχόν ύπάρχουσες τάσεις Κρατικού Σοσιαλισμού στην Οικονομία μας).
- 10.4 Δημοσία δαπάνη.
- 10.5 Δημόσιες έπενδύσεις (δαπάνη).
- 10.6 Δημόσιες έπενδύσεις και Έλεγχόμενος πληθυσμός (έρευνα).
- 10.7 Άνάλυση του Κρατικού Προϋλογισμού τών τελευταίων χρόνων και έξεύρεση τών διαγραφομένων τάσεων.

- 10.8 Τά κύρια Δημοσιονομικά προβλήματα τῆς χώρας.
- 10.9 Σύνολον ἐγγυήσεων πού παρέσχε τὸ Δημόσιο (Ἐσωτερικὸ — Ἐξωτερικὸ γιὰ δάνεια) ἀνάλυση.
- 10.10

11. Ἀκαθάριστο κοινωνικὸ προϊόν.

Παρατήρηση:

Οἱ ἔρευνες νὰ κατατείνουν στὸ νὰ θρεθοῦν τὰ πραγματικὰ μεγέθη, ἐκεῖνα πού ἀντιστοιχοῦν στίς Α, Β, Γ, Δ διαδικασίες τοῦ Γενικοῦ διαγράμματος.

- 11.1 Ἡ ἐξέλιξη τοῦ ἀκαθάριστου Ἐθνικοῦ Προϊόντος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σύμφωνα μὲ τοὺς «Ἐθνικοὺς Λογαριασμοὺς τῆς Ἑλλάδας»:
 - 11.1.1 Ἐθνικὸ Εἰσόδημα.
 - 11.1.2 Ἀποσβέσεις καὶ λοιπές προβλέψεις.
 - 11.1.3 Ἐμμεσοὶ Φόροι (μείον ἐπιδοτήσεις).
- 11.2 Ἡ ἐξέλιξη τῆς Ἐθνικῆς Δαπάνης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σύμφωνα μὲ τοὺς Ἐθνικοὺς Λογαριασμοὺς τῆς Ἑλλάδας».
 - 11.2.1 Ἰδιωτικὴ καὶ Δημόσια Κατανάλωση.
 - 11.2.2 Ἀκαθάριστοι Ἐπενδύσεις Παγίου Κεφαλαίου
 - 11.2.3 Αὐξομείωση Ἀποθεμάτων
 - 11.2.4 Ἐξαγωγές Ἀγαθῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν (μείον οἱ ἀντίστοιχες εἰσαγωγές)
 - 11.2.5 Εἰσρέοντα εἰσοδήματα ἐκ τῆς Ἀλλοδαπῆς (μείον τὰ ἀντίστοιχα ἐκρέοντα)
- 11.3 Ἀνασύνταξη τῶν πιὸ πάνω στοιχείων σὲ πίνακες ἀναπαραγωγῆς τῶν συστατικῶν μερῶν τῆς ἀξίας τοῦ κοινωνικοῦ Προϊόντος (βοηθήματα: Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ καὶ δελτία Ε.Σ.Υ.Ε.)

12. Καθαρὸ Ἐθνικὸ εἰσόδημα.

Παρατήρηση:

Οἱ ἐπὶ μέρος ἔρευνες καὶ ἡ γενικὴ μελέτη πρέπει νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπ' τοὺς ἰσχύοντες σήμερα «κανόνες» κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ εἰσοδήματος. Τὸ λεγόμενον εἰσόδημα ἀπὸ «Ὑπηρεσίες» μόνον τότε θὰ ὑπολογίζεται ὅταν συμμετέχη ὁ ἰδιοκτήτης του στὸ παραγωγικὸν κύκλωμα. Νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ τὸ δυνατόν ὁ παρασιτισμὸς γενικά.

- 12.1 Ἐξέλιξη τῶν μεγεθῶν πού ἀπαρτίθουν τὸ λογαριασμὸ «Ἐθνικὸν Εἰσόδημα»
 - 12.1.1 Ἀγροτικὸ Εἰσόδημα (Γεωργία - Κτηνοτροφία - Δάση - Αἰεῖα)

- 12.1.2 Μισθοὶ - Ἡμερομίσθια λοιπῶν κλάδων
- 12.1.3 Πρόσοδοι Περιουσίας καὶ ἐπιχειρηματικῆς δράσης τῶν ἰδιωτῶν.
- 12.1.4 Ἀποταμίευση τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν
- 12.1.5 Ἐμμεσοὶ φόροι ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν
- 12.1.6 Πρόσοδοι Περιουσίας καὶ ἐπιχειρηματικῆς δράσης τοῦ Δημοσίου μείον τόκοι δημοσίου χρέους)
- 12.2 Ἀναδιάρθρωση τῶν πιὸ πάνω στοιχείων στὰ μεγέθη
 - 12.2.1 Ἀγροτικὸ Εἰσόδημα
 - 12.2.2 Εἰσόδημα ἐργασίας στὴ μεταποίηση.
 - 12.2.3 Προστιθέμενη Ἀξία
 - 12.2.4 Κέρδη μεταποίησης
 - 12.2.5 Ἐμπορικὰ Κέρδη
 - 12.2.6 Εἰσόδημα ἀπασχολουμένων στὸ Ἐμπόριο
 - 12.2.7 Λοιπές Ὑπηρεσίες (ἀνάλυση)

13. Διάρθρωση τοῦ ποσοστοῦ «Ὑπηρεσίες»

Παρατήρηση:

Σκοπὸς τῆς ἐνότητος αὐτῆς εἶναι νὰ ἐξακριβωθεῖ μὲ τὴν ἔρευνα τὸ ποσοστὸ τοῦ παρασιτισμοῦ σὲ καθὲς στάδιον τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας.

- 13.1 Ὑπηρεσίες στὸ Δημόσιο καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ.

Σύνολο ἀπασχολουμένων. Συνολικὴ ἀμοιβή. Κατώτατο καὶ ἀνώτατο ὄριο. Λοιπὰ στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα τὴν πραγματικὴ ἀπασχόληση καὶ τὴν ἀνισότητά κατανόμης (ἂν εἶναι δυνατόν σὲ ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ συνόλου)
- 13.2 Κατὰ τὸν πιὸ πάνω τρόπο ἀνάλυση τοῦ εἰσοδήματος ἀπὸ ὑπηρεσίες
 - 13.2.1 Ἐμπόριο
 - 13.2.2 Μεταποίηση
 - 13.2.3 Μεταφορές — Ἐπικοινωνίες κλπ.

14. Ἀνάλυση μεταβλητῶν κέρδη - Ἀμοιβῆ ἐργασίας.

- 14.1 Ἐρευνα σὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς μεταποίησης γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῆς πολλαπλασιαστικῆς σχέσης τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς ἀμοιβῆς ἐργασίας, μὲ ἀρχικὲς μεταβλητὲς ἀμοιβῆ ἐργασίας (ἀνεξάρτητη μεταβλητὴ) καὶ Κέρδη (ἐξηρητημένη μεταβλητὴ)
- 14.2 Ἐρευνα σὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μὲ 1) Ἀνεξάρτητη μεταβλητὴ τὸ καθαρὸ ἀγροτικὸ εἰσόδημα καὶ 2) Ἐξηρητημένη μεταβλητὴ τὸ ἄθροισμα τοῦ ποσοστοῦ φόρων πού ἐπιπίπτουν στοὺς ἀγρότες σὺν τὸ ποσοστὸν τῶν τόκων (τραπεζικῶν

καὶ λοιπῶν). Ἡ ἔρευνα ταύτη θὰ γίνῃ μὲ τεκμήρια (γιατὶ λείπουν στοιχεῖα), θὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ προσεγγίσουν τὰ μεγέθη, ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τὸ μέγιστο δυνατὸ τὴν πραγματικότητα.

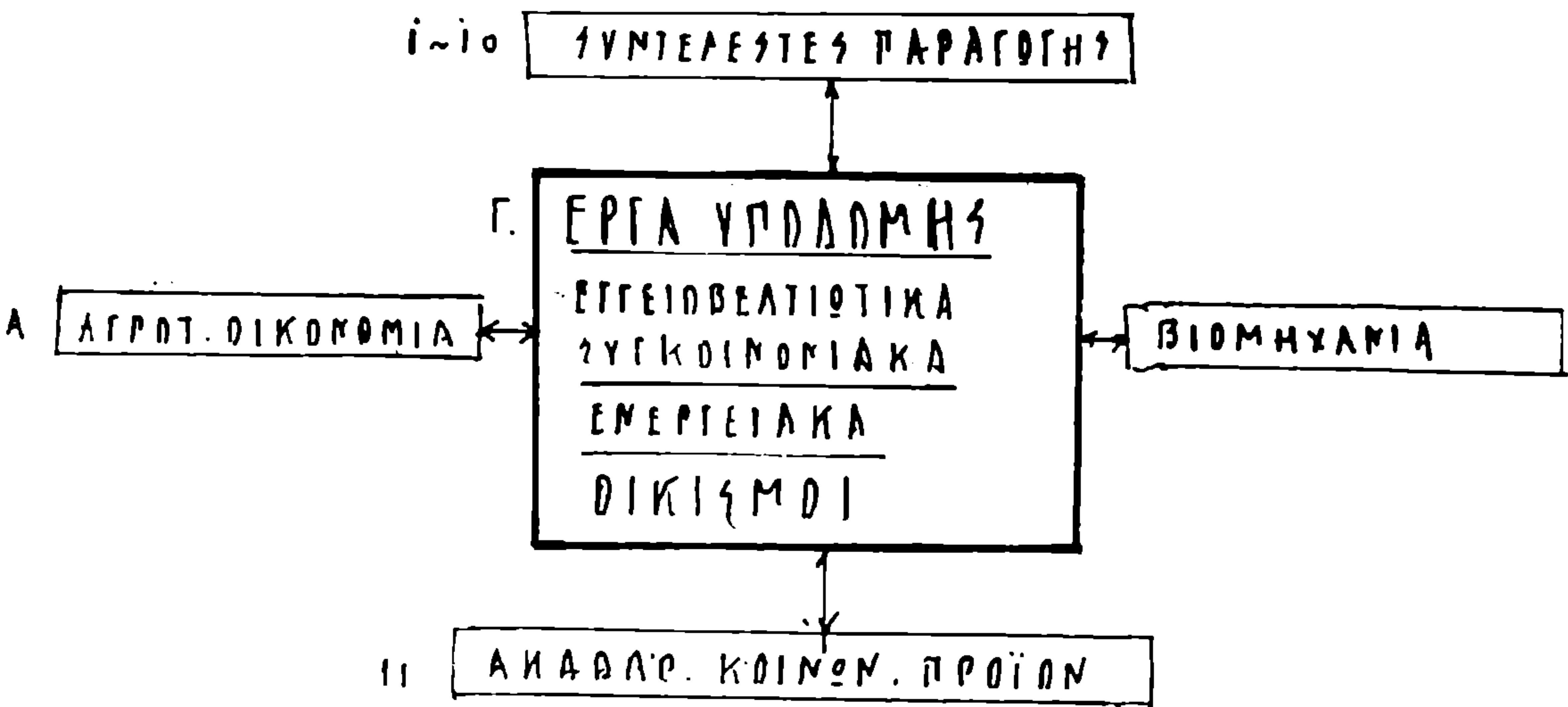
Στὸ ἴδιο Γενικὸ Διάγραμμα ἔχουν τοποθετηθεῖ: 1) Οἱ βασικὲς κατηγορίες τῆς παραγωγῆς ὑπὸ στοιχ. ΑΒΒ'ΓΔ (Ἄγροτ. Οἰκονομία, ἔξορυκτικὴ παραγωγή, Βιομηχανικὴ βιοτεχ. παραγωγή = Μεταποίηση, τὰ βασικὰ ἔργα Ὑποδομῆς καὶ οἱ Οἰκισμοὶ) ποὺ ἡ ἔρευνα τῆς κατάστασής τους θὰ ἔχει στόχο νὰ ἀπεικονίσῃ τὴν «κατάσταση τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας» καὶ 2) οἱ ὑπὸ στοιχ. Ε, Ζ, Η, Θ συντελεστὲς κίνησης τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας. (Κατανάλωση, Ἐπενδύσεις, Ἐμπορικὸ Ἴσοζύγιο, Φορολογία).

Ἡ ὅλη διάρθρωση τοῦ Διαγράμματος στηρίζεται περισσότερο στὴ ρεαλιστικὴ ἀ-

πεικόνιση τῆς ὑλικῆς κοινωνικῆς βάσης καὶ λιγώτερο σὲ κρατούσες τέτιες ἢ ἀλλοιώτικες θεωρίες. Καὶ τοῦτο γιατί θεωρήσαμε ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος ἐξυπηρετεῖ περισσότερο τὸ σκοπὸ μας νὰ δοθῇ ὅσο τὸ δυνατό πιὸ ἀπλὰ ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ ἀληθινά: α) ἡ θέση τοῦ κάθε εἰδικοῦ προβλήματος μέσα στὸ σύνολο τῶν προβλημάτων τῆς χώρας, β) ἡ σύνδεση τοῦ κάθε μερικοῦ προβλήματος πρὸς τοὺς παράγοντες ποὺ τὸ ἐπηρεάζουν, γ) ἡ ἱεράρχηση τῶν προβλημάτων καὶ οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὶς λύσεις τους, δ) ὁ συντονισμὸς καὶ ἡ ἑναρμόνιση τῶν λύσεων (καὶ πρὶν ἀπ' αὐτὸ φυσικὰ τῶν μελετῶν).

Συνεχίζουμε τὴν ἀνάλυση τῶν ὑπὸ στοιχείων Α Β Γ Δ πλαισίων τῆς παραγωγῆς.

Προτάσσουμε τὰ «Βασικὰ ἔργα Ὑποδομῆς» ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἀναγκαῖο στὴν ἐθνικὴ οἰκονομία ὑπόβαθρο γιὰ τὴν κάθε φορὰ ἐπιδιωκόμενη στάθμη οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης:

- ΓΑ1 Ἀρδευτικὰ
- ΓΑ2 Ἀντιπλημμυρικὰ
- ΓΑ3 Ἀντιδιαβρωτικὰ
- ΓΑ4 Ἀποστραγγιστικὰ
- ΓΑ5 Μικρὰ εἰδικὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ
- ΓΑ6 Ἀμεσης ἀπόδοσης καὶ ἐπείγουσας ἀνάγκης.

Αὐτὰ τὰ ἔργα εἶναι κατὰ κύριο λόγο ὑπόβαθρο τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας, Συνδέονται ὁμως καὶ μὲ Οἰκιστικὰ προβλήματα (ἀγροτικοὶ οἰκισμοὶ) καὶ μὲ

Συγκοινωνιακὰ καὶ μὲ τὴ Βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη τῆς δοσμένης περιοχῆς. Φυσικὰ τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα θὰ μελετηθοῦν σὰν οἰκονομικοτεχνικὰ προβλήματα, καὶ στὰ δεδομένα τους (ἐκτὸς ἀπ' τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικὰ) θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη οἱ παραγωγικοὶ συντελεστὲς ὑπὸ στοιχ. 1 ἕως 10 (δηλαδή: 1. Τὸ ἀναγκαῖο γιὰ τὴ μελέτη καὶ ἐκτέλεσή τους ἀνθρώπινο δυναμικὸ. 2. Ἡ ἀπαιτούμενη ἐνέργεια γιὰ τὴν ἐκτέλεσή τους καὶ ἡ μορφή της (θερμικὴ, ἠλεκτρικὴ ἢ ἄλλη). 3. Τὰ διαθέσιμα

μηχανήματα και ή υπάρχουσα φυσική ή μετασχηματισμένη από άλλα έργα μορφή της περιοχής από υδρολογική άποψη, 4, 5, και 6. Τα αναγκαία κεφάλαια και χρηματικά μέσα (προέλευσης έσωτερικού και έξωτερικού) κλπ. 7. Η ένταξη κάθε έγγειο-οβελτιωτικού έργου μέσα στα προγράμματα περιφερειακής ανάπτυξης της περιοχής ή μέσα στο έθνικό πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης (προκειμένου για έργα έγγειο-οβελτιωτικά έθνικής ή και διεθνούς — όπως λ.χ. αριθμός από σοβαρά έγγειοοβελτιωτικά στη Βόρεια Ελλάδα — σημασία).

Η παραπέρα μελέτη της ανάπτυξης του τομέα αξιοποίησης του ύδατικού πλούτου της χώρας οδηγεί σε έργα ενεργειακής αξιοποίησης του ύδατ. πλούτου, όπως π.χ. φράγματα δημιουργίας ύδατοπτώσεων.

(Συνδυασμένη δημιουργία πτώσης και ύδροταμιευτήρα για άρδευτικούς σκοπούς κλπ.).

Σ η μ : "Όπως φαίνεται απ' την κατάταξη των κλάδων, που πήραμε σαν βάση, οί εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρενέργειας — είτε από θερμικές είτε από υδροηλεκτρικές πηγές — έχουν ένταχθῆ μέσα στην παραγωγική διαδικασία και δῆ στον κλάδο της βαρειάς βιομηχανίας τὸ δίκτυ μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει νά ένταχθῆ στις μεταφορές (όπως και τυχόν άγωγοί μεταφοράς αέριου πετρελαίου ή άλλοι.

Έξ άλλου, στους συντελεστές παραγωγής υπό στ. 2 έντάσσεται τὸ ενεργειακό δυναμικό σαν ένα απ' τὰ χαρακτηριστικά γενικά δεδομένα της παραγωγής.

Γ.Γ Συγκοινωνιακά έργα.

ΓΓ1 Όδικό Δίκτυο

ΓΓ2 Σιδηροδρομικό Δίκτυο

ΓΓ3 Λιμάνια

ΓΓ4 Αερολίμανα

ΓΓ5 Άγωγοί μεταφοράς

ΓΓ6 Τηλεπικοινωνιακές εγκαταστάσεις

Τὰ προβλήματα της μελέτης, εκτέλεσης και λειτουργίας των συγκοινωνιακών έργων είναι απ' τὰ σοβαρώτερα της κατηγορίας βασικών έργων υποδομής. Η σύνδεση των οικισμών με τούς τόπους εργασίας ή σχέση των μέσων μεταφοράς, ή ειδίκευση του έργου μεταφοράς καθώς και ή σχέση των μέσων επικοινωνίας δημιουργούν συνθήκες παραγωγικής ανάπτυξης κάθε περιοχής της χώρας και αξιοποίησης των πλουτοπαραγωγικών πηγών της.

Οί συνεχώς αναπτυσσόμενες δυνατότητες της Τεχνικής δείχνονται κατά έντυπωσιακό τρόπο στην εξέλιξη των μέσων μεταφοράς και επικοινωνίας.

Η μελέτη όμως ή ή έκλογή των κατάλληλων μέσων μεταφοράς πρέπει νά είναι καθοριστικός παράγοντας της οικονομικοτεχνικής ανάπτυξης της χώρας.

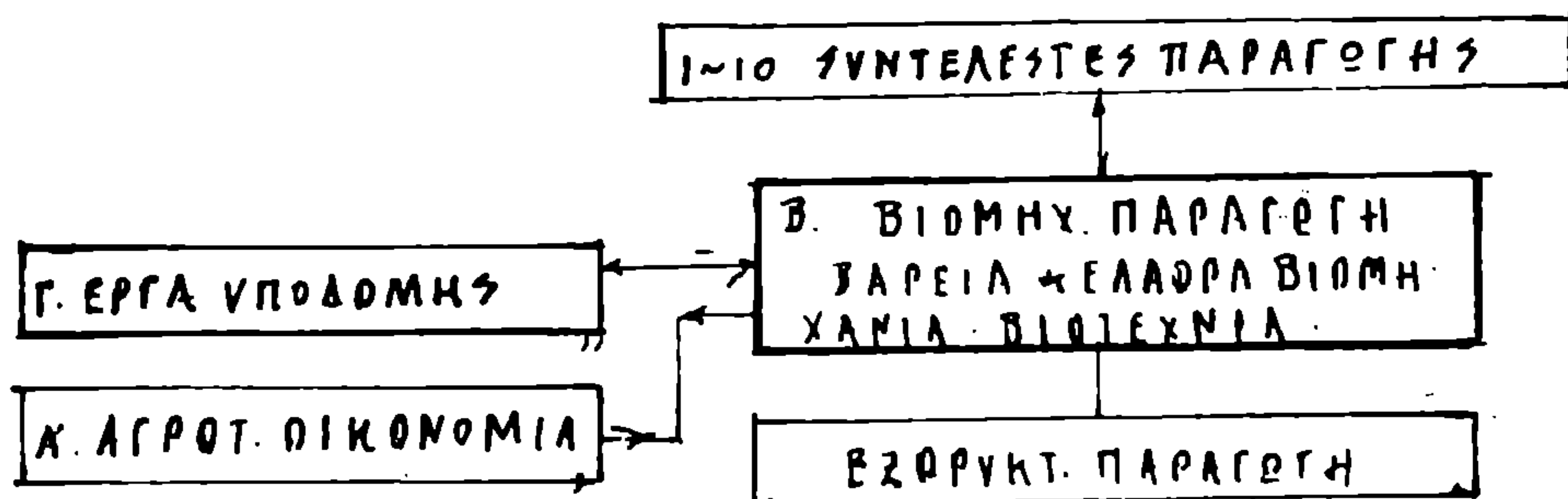
Όλα τὰ έργα Υποδομής εκτός από την μελέτη για την εκτέλεσή τους πρέπει νά μελετηθούν και σαν οικονομικοτεχνικές εκμεταλλεύσεις, σαν επιχειρήσεις κοινής ωφελείας.

Δ'. ΟΙΚΙΣΜΟΙ.

Τὸ περιεχόμενο αυτό του πλαισίου άφορᾶ σειρά προβλημάτων που δημιουργεί ή ανάγκη της παρουσίας μικρών ή μεγάλων ομάδων ανθρώπων πάνω σε συγκεκριμένο και σχετικά περιορισμένο χώρο.

Οί «κυριώτεροι» λόγοι της παρουσίας αυτής είναι οικονομικοκοινωνικοί και επηρεάζουν άκατάπαυστα άμεσα ή έμμεσα την τέτια ή άλλοιώτικη πορεία της συγκέντρωσης ανθρώπων πάνω σ' αυτόν ή σ' άλλο χώρο της δοσμένης οικονομικής περιοχής.

— Έτσι τὰ προβλήματα των οικισμών μπορούν νά θεωρηθούν σαν προβλήματα, που προκαλούνται από την άνέγερση και τῆ λειτουργία «ιδιόμορφων» έργων υποδομής. Καί σε συνέχεια και σε σύνδεση πάντα με την οικονομικοκοινωνική ανάπτυξη, σαν προβλήματα που προκα-

λοῦνται ἀπ' τὴν τέττα ἢ ἀλλοιώτικη ἀνθρώπινη γενικὰ ἀνάπτυξη καὶ στάση τῶν ἀνθρώπων μονάδων ἀπέναντι στοῦ σύνολο καὶ ἀντίθετα.

— Ἡ ἀνάλυση, ἡ ἰδιομορφία τῶν οἰκισμῶν μπορεῖ νὰ γίνη α) πάνω στὴ θέση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, β) πάνω στὴ θέση τῆς κύριας ἀπασχόλησης τῶν κατοίκων, γ) πάνω στὴ θέση τῆς θέσης τους μέσα στὸν δοσμένο οἰκονομικὸ χῶρο καὶ τῆς σύνδεσής του μεῖ ἄλλους οἰκισμοὺς καὶ με τοὺς ὄχθη- τῆς δοσμένης οἰκονομικῆς περιοχῆς ἄλλης χώρας.

— Ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων τῶν σχετικῶν με τοὺς οἰκισμοὺς εἶναι ἀναγκαστικὰ οἰκονομικὴ - τεχνικὴ. Καὶ περικλείνει ὅλα τὰ σχετικὰ γειτονικὰ πλαίσια τοῦ Γενικοῦ Διαγράμματος. Δηλαδὴ συνδέονται με ὅλους τοὺς παραγωγικοὺς συντελεστὲς καὶ τὶς μεταβολές τους 1 ἕως 10 καὶ με τὶς ὑπὸ στοιχ. Α, Β, Γ, (Δ), Ε, Ζ, Η, Θ, μεταβλητὲς (ἤτοι με τὰ ἔργα ὑποδομῆς τοῦ δοσμένου οἰκονομ. χῶρου ὅπου ὁ οἰκισμὸς, με τοὺς ἄλλους οἰκισμοὺς, με τὴν ἀγροτικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγή, με τὴν κατανάλωση, τὶς ἐπενδύσεις, τὸ ἰσοζύγιο πληρωμῶν καὶ τὴ φορολογία).

Ἐποδιαίρεσεις τοῦ τομέα τῆς Ἀγροτικῆς Οἰκονομίας:

- Αα. ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
- Αβ. ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ
- Αγ. ΑΛΙΕΙΑ
- Αδ. ΔΑΣΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Τὸ περιεχόμενο τοῦ τομέα αὐτοῦ καὶ σὲ προβλήματα καὶ σὲ ἔρευνες καὶ μελέτες εἶναι τεράστιο. Σημειώνουμε τὶς γενικὲς γραμμές:

— Αα1. ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ γεωργίας (οἰκονομικὰ ἐνεργὸς καὶ μὴ ἐνεργὸς πληθυσμὸς, βαθμὸς ἀπασχόλησης καὶ ἀνεργία, στάθμη γενικῆς καὶ ἐπαγγελματι-

κῆς ἐκπαίδευσης, μέσο βιοτικὸ ἐπίπεδο, κατάσταση ὑγιεινῆ πληθυσμοῦ κλπ.).

Αβ1, Αγ1, Αδ1: Τὰ ἴδια γιὰ τὸ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἀλιείας καὶ τῆς δασικῆς παραγωγῆς.

Αα2. ΕΝΕΡΓΕΙΑ: διαθέσιμη σὲ ΚΒΩ καὶ σὲ μορφές (θερμικὴ ἀπὸ στερεὰ καύσιμα, ἰδίως ξύλα, ὑγρὰ καύσιμα, ἠλεκτρικὴ) καὶ κατηγορίες ἐργασιῶν ὅπου καταναλώνεται (θέρμανση, φωτισμὸς, ἀντλήσεις, μεταφορές, γενικὴ κίνηση γεωργ. μηχανημάτων).

Αβ2, Αγ2, Αδ2 ΕΝΕΡΓΕΙΑ, διαθέσιμη κλπ. ὅπως πῶ πάνω ἀλλὰ γιὰ τὴν κτηνοτροφία, ἀλιεία, δασικὴ παραγωγή.

Αα3. ΠΑΓΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΠΕΝΔΥΜΕΝΟ στὴ γεωργία.

Αα31: Σὲ ἔργα ὑποδομῆς γεωργίας (ἀρδευτικὰ, προστατευτικὰ, ἀποξηραντικὰ, ἀποστραγγιστικὰ, ἀντιδιαβρωτικὰ κλπ. σὲ εἰδικὰ ἀγροτικοὺς δρόμους).

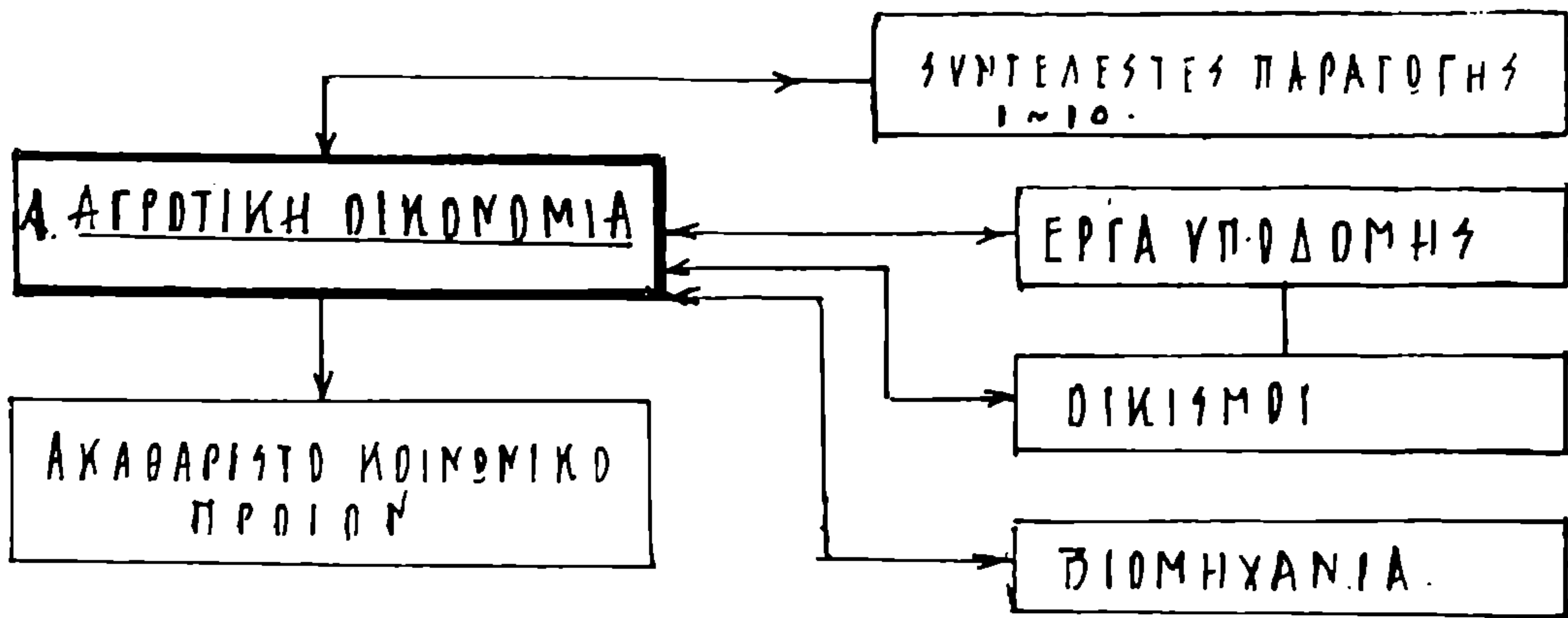
Αα3.2 Σὲ τεχνικὸ ἐξοπλισμὸ γεωργίας (γεωργικὰ μηχανήματα, ἐργαλεῖα, καλλιεργητικὰ συγκροτήματα, μεταφορικὰ μέσα κλπ.).

Αα3.3 Σὲ κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις γιὰ τὴν γεωργία (Ἀποθηκὲς, Δεξαμενές, Ψυγεῖα, Ἀγροτικὰ κτίρια εἰδικὰ, οἰκισμοὶ κλπ.).

Αα3.4 Σὲ γεωργικὲς βιομηχανίες (ἐκκοκιστήρια βάμβακος, ἐλαιοπιεστήρια, βιοτεχνίες κλπ.).

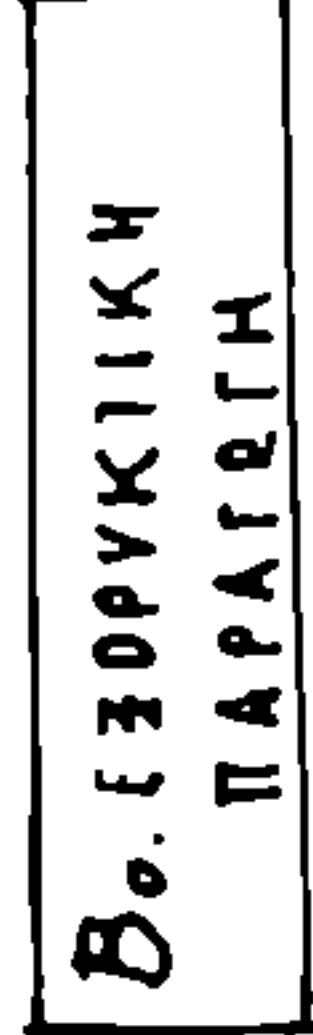
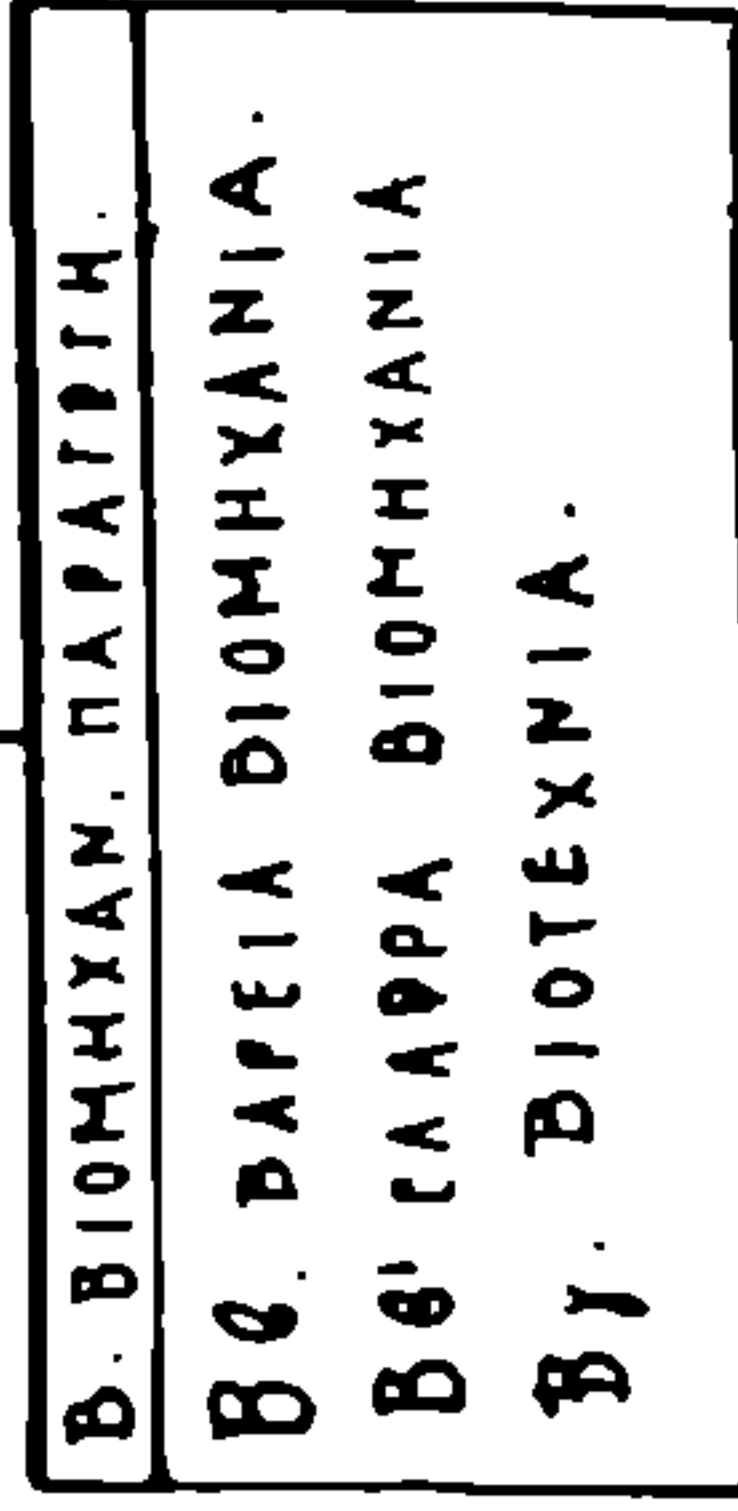
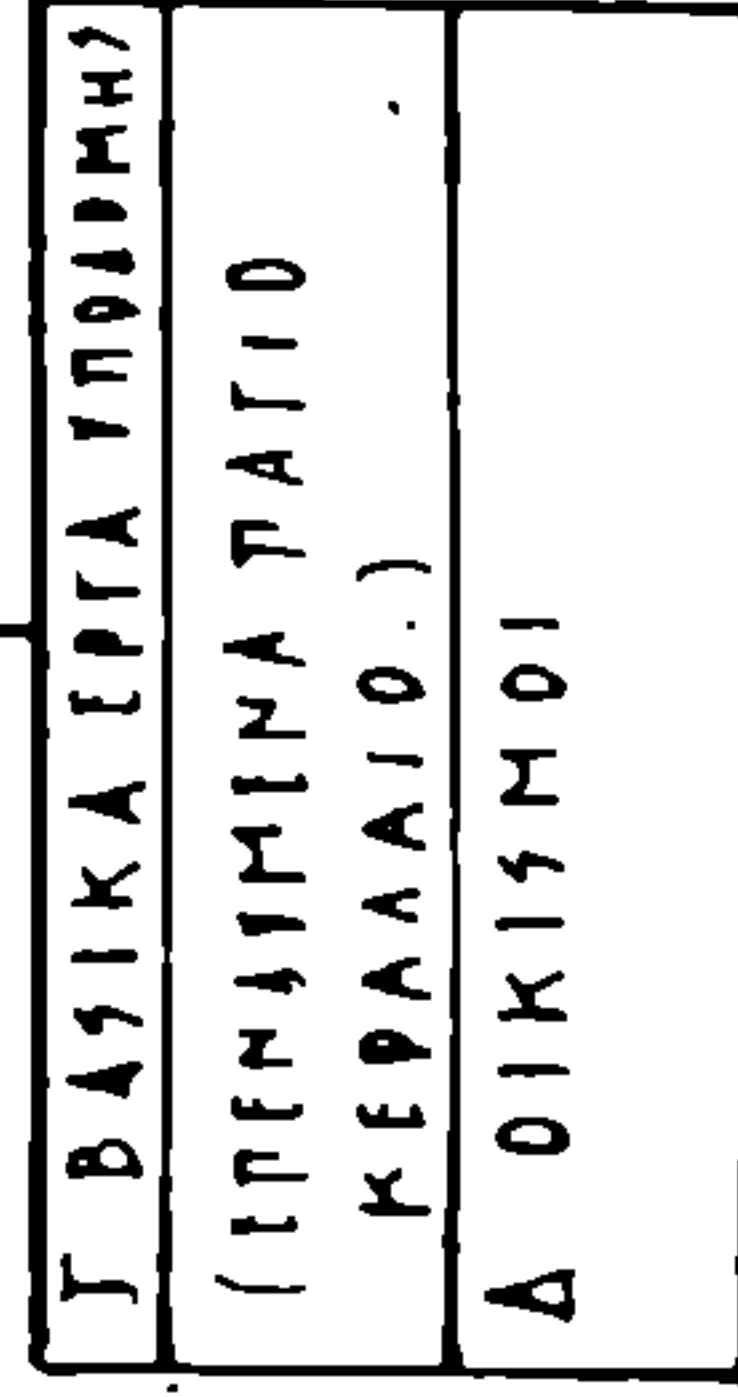
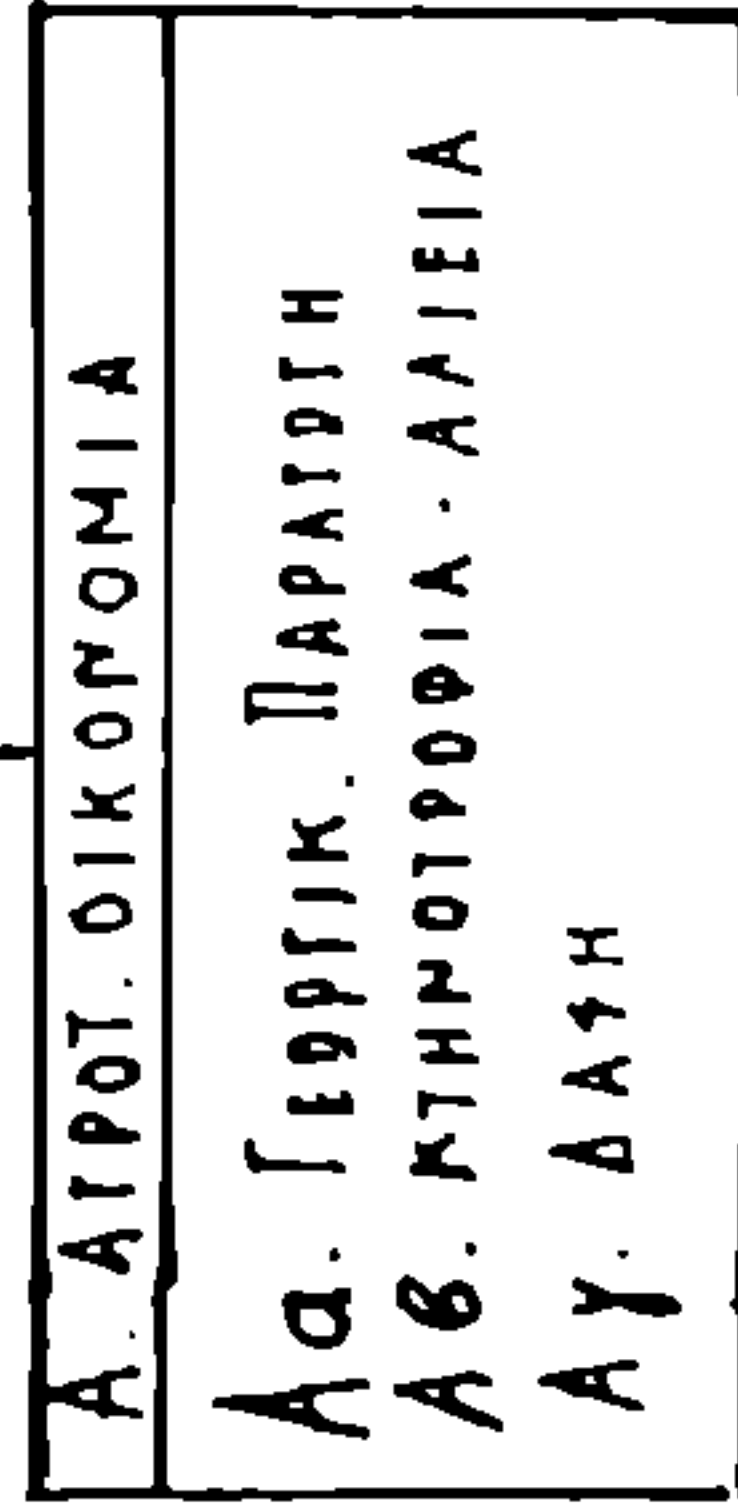
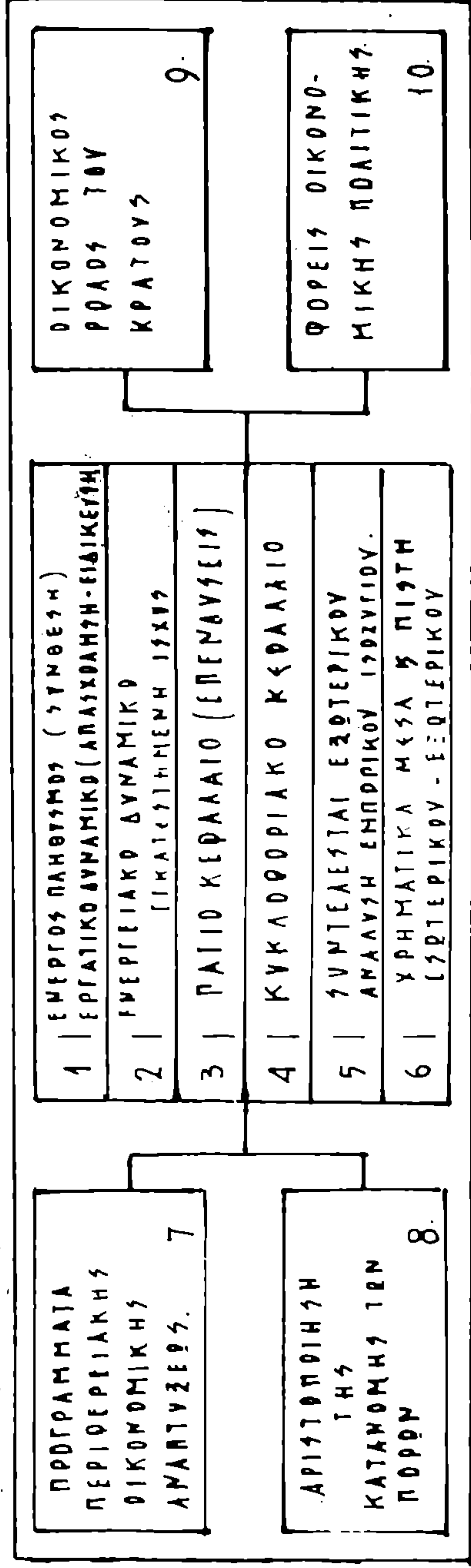
Αβ3, Αγ3, Αδ3 με τὶς ἀντίστοιχες ὑποδιαίρεσεις τους:

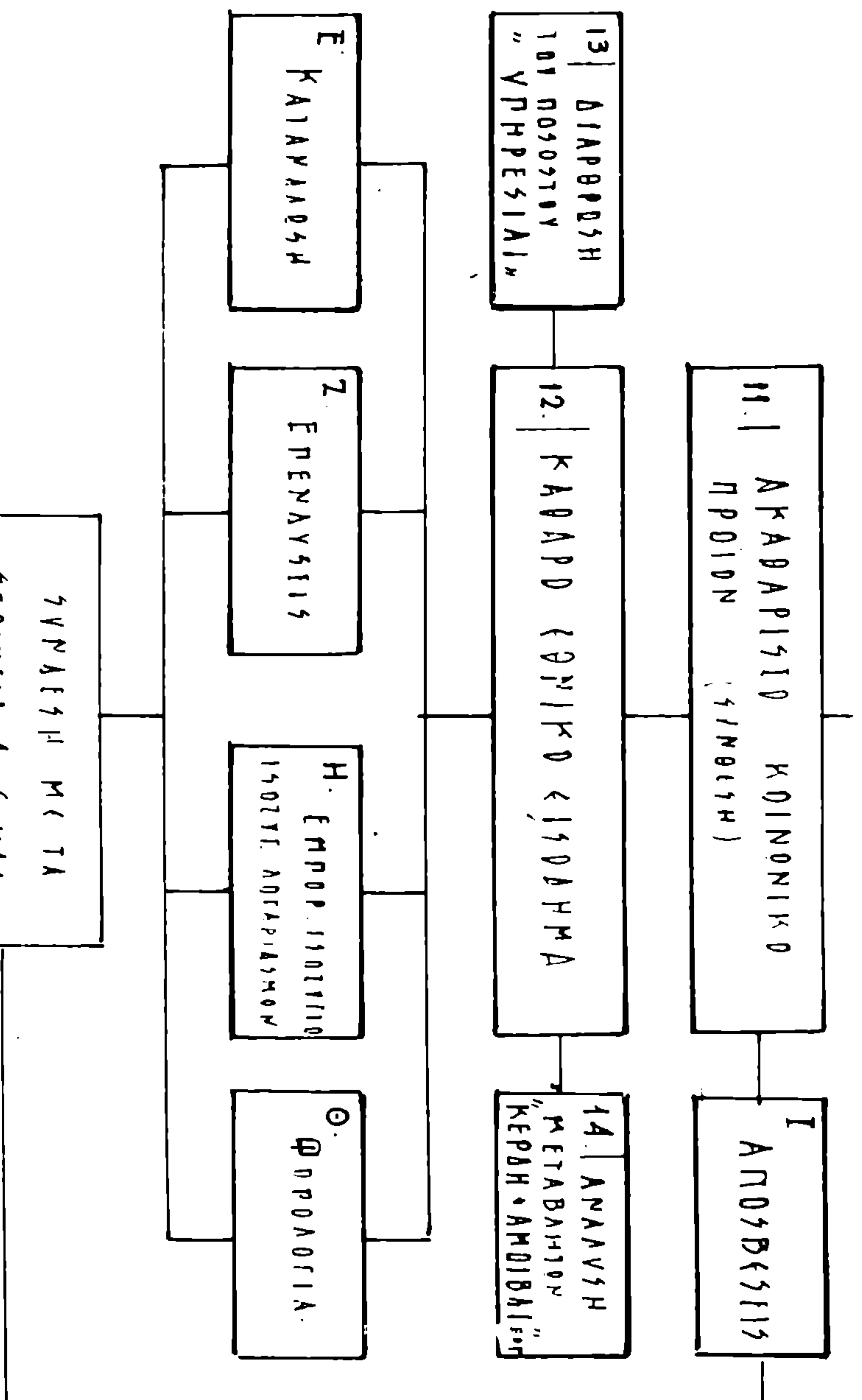
Αβ3.1, Αγ3.1, Αδ3.1, Αβ3.2, Αγ3.2, Αδ3.2, Αβ3.3, Αγ3.3, Αδ3.3: σχετικὰ καὶ ἀνάλογα (ἔργα ὑποδομῆς, τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς, κτίρια, βιομηχανίες εἰδικές) γιὰ τοὺς κλάδους Κτηνοτροφίας, Ἀλιείας, Δασικῆς παραγωγῆς.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ & ΠΑΡΑΓΩΓΤΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

ΜΕΡΤΙΟΜΕΡΕΙΣ ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΟΜΕΩΝ. ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ. ΚΑΘΑΡΩΝ ΣΥΝΤΙΘΑΕΣΙΩΝ
 ΜΕΤΙΣ ΑΡΑΗΛΟΓΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΣΕΙΣ ΔΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Αα4. ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (καλλιεργητικές ἀνάγκες, ἀσφάλιση, συντήρηση, εἶδη πλατείας κατανάλωσης...).

—Αα5. Ἐπιπτώσεις (ἐπὶ τοῦ ΕΜΠΟΡ. ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ) τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. (Εἰσαγωγές, Ἐξαγωγές προϊόντων γεωργικῆς παραγωγῆς).

Αβ5, Αγ5, Αδ5. Ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς Κτηνοτροφίας, Ἀλιείας καὶ Δασικῆς παραγωγῆς.

Αα6. Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ: (Τὸ πρόβλημα τῶν ἀγροτ. χρεῶν. Ἡ χρηματοδότηση τῆς γεωργίας κλπ.).

Αβ6, Αγ6, Αδ6. Τὸ ἴδιο γιὰ τὴν κτηνοτροφία, ἀλιεία, δάση.

Αα7 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.

Αβ7, Αγ7, Αδ7. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ στοὺς κλάδους Κτηνοτροφία, Ἀλιεία, Δάση.

—Αα9. Αβ9, Αγ9, Αδ9. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΟΡΩΝ στὴ γεωργία, κτηνοτροφία, ἀλιεία, δασική παραγωγή.

Ἐποδιαίρεση τοῦ τομέα τῆς Βιομηχανικῆς Παραγωγῆς.

(Σημ. Ἡ ἐξορυκτική παραγωγή ἀποτελεῖ ἐντελῶς εἰδικὸ τομέα, πού ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς ἀπλᾶ σὰν «πρωτογενοῦς» μαζί μὲ τὴν ἀγροτική δὲν κλείνει τὸ πρόβλημα τῆς διαρθρωτικᾶ σωστῆς ἔνταξής τῆς).

—Βα. ΒΑΡΕΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ (ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΕΣΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ).

Ββ. ΕΛΑΦΡΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ (ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΙΔΩΝ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ).

Βγ. ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ (ΠΟΛΥΣΥΝΘΕΤΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΟΣ).

Τὸ περιεχόμενο τοῦ τομέα αὐτοῦ σκιαγραφεῖται πιὸ κάτω (ὅπως καὶ τῶν ἄλλων) γιὰ τὴν κατανόηση τῆς τοποθέτησης του μέσα στὸ Γενικὸ Διάγραμμα.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

**

Βα.1 ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ Βαρείας Βιομηχανίας.

Ββ.1 Τὸ ἴδιο γιὰ τὴν ἐλαφρὰ βιομηχανία.

Βγ.1 Τὸ ἴδιο γιὰ τὴν Βιοτεχνία.

(Ἀριθμὸς ἐργαζομένων, βαθμὸς ἀπασχόλησης, ἀνεργία, στάθμη γενικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδευσης, μέσο βιοτικὸ ἐπίπεδο, ὑγιεινὴ κατάσταση).

Βα.2 Διαθέσιμη ΕΝΕΡΓΕΙΑ (ΚΒΩ καὶ μορφές) Βαρ. Βιομηχανίας.

Ββ.2 Διαθέσιμη ΕΝΕΡΓΕΙΑ ἐλαφρᾶς μηχανίας.

Βγ.2 Διαθέσιμη ΕΝΕΡΓΕΙΑ βιοτεχνίας.

—Βα3. ΠΑΓΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ, βαρείας βιομηχανίας (κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις, τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς).

Ββ3. Τὸ ἴδιο γιὰ τὴν ἐλαφρὰ βιομηχανία.

Βγ3. Τὰ ἴδια γιὰ τὴν βιοτεχνία.

—Ββ4. ΚΥΚΛΟΦΟΡ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ βαρείας βιομηχανίας.

Ββ4. ἐλαφρᾶς βιομηχανίας καὶ

Βγ4. βιοτεχνίας (ἤτοι πρῶτες ὕλες, ἀποθηκευμένα προϊόντα, πιστώσεις, χρηματικὰ μέσα κλπ.).

—Βα5 ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ καὶ ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἢ μὴ προϊόντων βαρείας βιομηχανίας.

Ββ5 Ἐκ τῆς παραγωγῆς προϊόντων πλατείας κατανάλωσης.

Βγ5 Ἐκ τῆς παραγωγῆς προϊόντων βιομηχανίας.

Βα6. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ (Βιομηχανικὰ χρέη, παγωμ. πιστώσεις).

Ββ6. Τὰ ἴδια γιὰ τὴν ἐλαφρὰ βιομηχανία.

Βγ6. Γιὰ τὴν βιοτεχνία.

—Β7 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Βιομηχανικῆς Ἀνάπτυξης κατὰ περιοχὲς τῆς χώρας, ἀξιοποίησης ἐγχωρίων πηγῶν, πρώτων ὑλῶν κλπ. κατὰ βιομηχ. κλάδους, ἤτοι:

Βα7 Ἀνάπτυξη βαρείας βιομηχανίας.

Ββ7. Ἀνάπτυξη ἐλαφρᾶς.

Βγ7. Ἀνάπτυξη βιοτεχν. παραγωγῆς.

—Βα9. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΟΡΩΝ στὴ Βαριά Βιομηχανία.

Ββ9. στὴν ἐλαφρὰ Βιομηχανία.

Βγ9. στὴν Βιομηχανία.

—Ἡ ἐξορυκτική παραγωγή (Βο) ἀφορᾶ ὄρυχεῖα καὶ μεταλλεῖα καὶ συνδέεται μὲ τὴν μεταλλουργία, τὶς δομικὲς βιομηχανίες καὶ μερικὲς χημικὲς βιομηχανίες. Ἔτσι πρέπει νὰ τὴ θεωροῦμε σὰν ἰδιόμορφη βιομηχανικὴ ὑποδομή.

—Ἡ ἐνεργειακὴ παραγωγή (Βαβ), πού ἀναφέρεται καὶ στοὺς βασικοὺς συντελεστὲς παραγωγῆς εἶναι ταυτόχρονα καὶ βιομηχανικὸς κλάδος καὶ ἐκμετάλλευση ἔργων ὑποδομῆς (κεντρικὰ θερμοηλεκτρικὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς ἠλεκτρενέργειας, ὑδροηλεκτρικὰ ἐργοστάσια παραγωγῆς ἠλεκτρενέργειας κλπ.).

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Ε' περιεχόμενο τοῦ Γενικοῦ Διαγράμματος (ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ) εἶναι τὸ πιὸ βασικὸ γιὰ τὴν ὄλη οἰκονομικοκοινωνικὴ καὶ τεχνικὴ ὀργάνωση τῆς χώρας.

Ξεκινώντας ἀπὸ μιὰ ἀφηρημένη χρονικὴ στιγμή, τὴ στιγμή τοῦ τερματισμοῦ τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀπόληψης τοῦ καθαροῦ ἔθνικοῦ εἰσοδήματος, συμπληρώνουμε μιὰ ὀλόκληρη περίοδο μέχρι τὴν ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας. Στὸ διάστημα αὐτῆς τῆς νέας περιόδου καὶ γιὰ τὴ συνέχιση τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας εἶναι παράλληλα ἀναγκαῖα: 1) ἡ πραγματοποίηση μιᾶς ὀρισμένης ἐπιθυμητῆς καὶ δυνατῆς ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ, 2) ἡ ἐκτέλεση ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ, 3) ἡ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ τοῦ ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ ΠΛΗΡΩΜΩΝ καὶ 4) ἡ πραγματοποίηση τῆς εἰσπραξῆς τῶν φόρων κλπ.. Καὶ θὰ ἀφαιρεθοῦν δ-

ὄλα αὐτὰ ἄπ' τὸ καθαρὸ ἐθνικὸ εἰσόδημα.

Ἡ κατανάλωση μπορεῖ νὰ ἀναλυθῆ σὲ συντελεστὲς ποὺ ἀφοροῦν κατὰ κύριο λόγο ἄμεσα «ἀναπαραγωγή τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ» (ἐργατικῆς δύναμης).

Εα. διατροφή.

Εβ. στέγαση

Εγ. ἔνδυση, ὑπόδηση.

Εδ. Παιδεία.

Εε. ἀσφάλιση.

Εστ. ὑγεία.

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Ζ. περιεχόμενο (ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ) ἀφορᾷ «κατανάλωση γιὰ διεύρυνση τῆς παραγωγῆς» (Ἐπέκταση - Ἰδρυση ἐγκαταστάσεων παραγωγικῶν κλάδων, ἔργα ὑποδομῆς, ἀποθέματα πρώτων ὑλῶν κλπ.).

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Η. περιεχόμενο (ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΠΛΗΡΩΜΩΝ) ἀφορᾷ «κατανάλωση ἐγχωρίου προϊόντος γιὰ συμψηφισμό μὲ προϊόν ποὺ «παρήχθη ἐκτὸς τῆς χώρας καὶ εἰσήχθη σ' αὐτή».

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Θ. (ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ) περιεχόμενο ἀφορᾷ κατανάλωση καὶ τῶν τριῶν προηγουμένων μορφῶν (Ε', Ζ', Η') ἀλλὰ ποὺ τὶς πραγματοποίησε τὸ Κράτος καὶ ὠρισμένες Ἀρχές.

Ἔτσι κατανεμόμενο σὲ γενικὲς γραμμὲς πρέπει νὰ φαντασθοῦμε τὸ παραγόμενο κάθε χρόνο ἐθνικὸ εἰσόδημα.

Τὰ προβλήματα διανομῆς τοῦ ἐθν. εἰσοδήματος, τὰ προβλήματα ποσοστῶσεων μεταξὺ καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεων, τὰ προβλήματα διεύρυνσης τῆς παραγωγῆς καὶ ἀναδιάρθρωσῆς της, καθὼς καὶ τῶν συνεχῶν μεταβολῶν τῶν παραγωγικῶν συντελεστῶν στὴν κάθε περίοδο τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας, ἔχουνε πολὺ μεγάλη σημασία γιὰ τὸν προγραμματισμό. Καὶ φυσικὰ ἢ ἀντικειμενικὴ μελέτη τους ὀδηγεῖ σὲ λύσεις ἐπιστημονικὰ ἐδραιωμένες.

Τελειώνοντας τὶς ἐπεξηγήσεις μας γιὰ τὸ Γενικὸ Διάγραμμα ποὺ δίνουμε, καὶ τὶς πιὸ πάνω ὡς ἕνα βαθμὸ ἀναλύσεις τοῦ περιεχομένου τῶν πλαισίων του, πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι γιὰ νὰ ἀπεικονίσουμε πραγματικὰ (ἀκόμη καὶ στὴν πιὸ πάνω γενικὴ μορφή) τὴν ἀλληλεξάρτηση τῶν παραγωγικῶν συντελεστῶν καὶ τὶς μεταβλητέτους, γιὰ νὰ δώσουμε ὀλόπλευρα τὸν παραγωγικὸ μηχανισμό, γιὰ νὰ δικαιολογήσουμε σὲ κάθε μας ἔρευνα ὁποιοῦδήποτε θέματος (καὶ τοῦ πιὸ λεπτομερειακοῦ) τὰ αἷτια καὶ τὶς δυνάμεις τῆς κίνησῆς του, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ μὴ τὸ ἀποκόπτομε ἀπ' τὶς σχέσεις ἰδιοκτησίας, ποὺ ἐκφράζονται μὲ τὸ δοσμένο νομικὸ περίβλημα.

Ὅποιαδήποτε ἄγνοια ἢ ὑποτίμηση τῶν παραγωγικῶν σχέσεων, ποὺ ἰσχύουν μέσα στὸν δοσμένο οἰκονομικὸ χῶρο, καὶ δημιουργοῦν τὰ θεσμικὰ πλαίσια τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας θὰ ὀδηγοῦσε τὸ μελετητὴ σὲ τεχνοκριτικὲς λύσεις, ἀνεδαφικὲς ἢ λαθεμένες.

Ἔτσι τὸ Γενικὸ Διάγραμμα καὶ τὰ ἐπὶ μέρους πλαίσιά του πρέπει νὰ κλεισθοῦν μέσα στὸ συγκεκριμένο κοινωνικο-νομικὸ πλαίσιο καὶ νὰ συμπληρωθοῦν μὲ μιὰ σειρά ἀναλυτικῶν μελετῶν τῆς κατανομῆς τοῦ ἀκαθαρίστου κοινωνικοῦ προϊόντος καὶ τῶν ἐπιπτώσεων τῆς κατανομῆς αὐτῆς πάνω στὴν πορεία τῆς ἐθνικῆς παραγωγικῆς διαδικασίας (ἀνοδικῆς, στάσιμης ἢ καταπίπτουσας).

Σὲ ἰδιαίτερη νέα μελέτη θὰ προσπαθήσουμε νὰ δώσουμε μιὰ πληρέστερη εἰκόνα τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἀνάπτυξη προβλημάτων καὶ μιὰ πρώτη σειρά τέτοιων προβλημάτων μὲ τὰ γενικά τους περιγράμματα, τὶς ἀντιθέσεις τους καὶ τὴν ἐπιζητούμενη συνθετικὴ δουλειὰ πάνω στὰ προβλήματα αὐτά.